

Holt hit

Időpont: 1968. szeptember 8. Szentháromság ünnepe utáni 13. vasárnap

Helyszín: Győr. Öregtemplom

Alapige: Jel 3,1–6

A Sárdisbeli gyülekezet angyalának is írd meg: Ezt mondja az, akinél van az isteni hét lélek és a hét csillag: Tudom a te dolgaidat, hogy az a neved, hogy élsz, és halott vagy. Vigyázz, és erősítsd meg a többieket, akik haló félben vannak; mert nem találtam a te cselekedeteidet Isten előtt teljeseznek. Megemlékezzél azért, hogyan vetted és hallottad; és tartsd meg, és térj meg. Hogyha tehát nem vigyázol, elmegyek hozzád, mint a tolvaj, és nem tudod, mely órában megyek hozzád.

De van Sárdisban egy kevés neved, azoké akik nem fertőztették meg a ruháikat: és fehérben fognak velem járni; mert méltók arra. Aki győz, az fehér ruhákba öltözik; és nem törölöm ki annak nevét az élet könyvéből, és vallást teszek annak nevéből az én Atyám előtt és az ő angyalai előtt. Akinek van füle, hallja, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek.

János apostol mennyei jelenésekről írt könyve a különböző ázsiai gyülekezetekhez írt levelekkel kezdődik. Ezt a levelét, amelyet most olvastam föl, a sárdisi gyülekezethez és annak papjához intézi.

Mit mond erről a gyülekezetről Isten igéje, vagyis Jézus Krisztus? Mielőtt felelnék erre a kérdésre, fontos tudnunk, hogy az ígét nemcsak úgy kell olvasnunk, mint történelmi dokumentumot, hanem úgy, mint Istennek hozzánk szóló üzenetét. Ennek az igének nagyon fontos és kemény üzenete van.

Az első mondanivalója ez: „Tudom a te dolgaidat, hogy az a neved, hogy élsz, és halott vagy.” Fontos az, hogy egy gyülekezetnek milyen hírneve van ebben a világban, hogy az embereket tudja-e Jézushoz vonzani, vagy taszítani, de a legfontosabb mégis az, hogy mi a véleménye Jézusnak a gyülekezetről. Itt a sárdisi gyülekezetről szól az ige: az a neved, hogy élsz, és halott vagy. Jézus véleménye róla az, hogy az emberek előtt ez a gyülekezet az élő hit példája, de a mindeneket látó és tudó Isten előtt *a holt hit példája*.

Talán megdöbbenésre erre a megállapításra, mert inkább úgy látod, hogy ez a gyülekezet az élő hit példája. Valamikor a mesebeli gazdagságáról híres Krózus lakóhelye volt ez a város, később római tartomány volt. Krisztus idejében földrengés pusztította el, de Tibérius császár helyreállíttatta. Ebben a városban keresztyén gyülekezet is volt. Nem is akármilyen. Híres gyülekezet volt, becsülete volt a keresztyének közt és a világ szemében is. Úgy tekintettek rá, mint élő gyülekezetre. Egy körülmény azonban gyanússá teszi: a világ nem üldözte ezt a gyülekezetet. A világ pedig nem üldözi azt a gyülekezetet, amely nem élő. Csak az élő gyülekezetet üldözi. Ez mutatja azt, hogy a gyülekezet életében voltak veszedelmes pontok. Az a gyülekezet, amellyel a világ meg van elégedve, az szalonképessé válik. Ha pedig szalonképessé lett, s a világ kedveli a gyülekezetet, akkor ott baj van. A gyülekezetben megízletlenül a só – amint az Úr Jézus mondja.

Még be van ugyan írva az élet könyvébe a neve, de már abban a veszedelemben forog, hogy Krisztus ebből a csodálatos névtárból kitörli a nevét. Krisztus szemében már holt hitű gyülekezet. Még nem állt be egészen a halál állapota, még nem töröltetett ki a gyülekezet neve az élet könyvéből, még ott ragyog fölötte az Úr munkájának fénye, de ez már nem a Hajnalcsillag fénye, hanem a lenyugvó nap bíbora.

A keresztyén gyülekezet a következő folyamatokon megy keresztül: Mikor felébred, életre támad. Élő gyülekezet. Azután jön a laodiceai gyülekezet állapota: langymeleg lesz. Még nem hideg az Úr iránti szeretete, de nem is meleg. Ha nem vigyáz, kihűl, mint az efézusi gyülekezet. Most következik a sárdisi gyülekezet állapota, halófélben lévő, azután halott. Még hívó, de már halott. Holt hitű. Még nem jelentkezik rajta a hullafolt, de már csak a neve élő. Ezután már nem következhet más, mint az élet könyvéből való kihúzás.

Nézzük meg, hogy ez a valamikor élő gyülekezet hogyan juthatott ebbe a nehéz állapotba. Hogyan vesztette el a sárdisi gyülekezet a Krisztussal való közösséget, s hogyan halt ebbe bele a hite? *Mi volt az oka holt hitének?*

Elsősorban az, hogy azt akarta: neki legyen hite. De a Babel tornyát építeni akaró emberi hiúság eleve kudarcra van ítélve. Így történt az ő esetében is. Vámat akart szedni magának a Krisztus dicsőségéből. A név után való vágya vitte arra, hogy megalkudjék hitének gyakorlati következményeivel, és ezzel biztosítsa a maga számára a világ ajándékait. – Lanyhán vette a keresztyénséget, megelégedett félmegoldásokkal. Az arany középutat kereste. Ezért lép fel vele szemben Krisztus mint a teljesség, a 7-es számmal. Ezért beszél a 7 lélekről és a 7 csillagról. A 7 az Írásban mindig a teljesség száma. Ezért nem találja cselekedeteit Isten teljesnek. Ami pedig nem teljes, az nem egész. Ami nem egész, az csonka. Olyan, mint szobormű-remek, melynek letörte valaki a fejét. Torzó.

Az a hit, amely csak részben engedelmeskedik, lassan egészen elveszti hitét, mert elvesztette az igét s annak parancsoló hatalmát. – A sárdisi gyülekezet is elfeledkezett az ígéről. Jézusnak kell emlékeztetni arra, hogy mit vett, s hogyan hallotta János apostoltól az igét. Ahol kialszik az ige vezető fénye, ott botorkálóvá lesz a keresztyén élet. A megszentelődés harcát nem harcolja végig. Eltéved, elbukik. Eleinte kevésbé, később annál jobban. Botrányos bűnök nem rútták orcáját. Egyszer megtért, de nem ápolta hitét, s így végül belehal a hite. Vigyázz, hogy a hited kitarson addig, amíg igazoló levélként szükség lesz rá a mennyek kapujában! Vigyázz, hogy a hited meg ne betegedjék, el ne erőtlenedjék, s végül bele ne haljon betegségébe!

A sárdisi gyülekezet hite halófélben levő hit. Még van remény hozzá, hogy életre kelhet, felébredhet. Még feltámasztható, de ha nem történik vele valami, akkor hite a gyógyulás útjára már nem léphet, meghal és elpusztul. Hogy a tragédia be ne következzen, el kell fogadnunk Krisztus ítéletét a hitünkről. Vegyük tudomásul, hogy halott a hitünk, akármit is gondolunk magunkról. Ijedj meg Krisztus fenyegetésétől! A holt hitet követi a halál állapota. Rettenj meg ettől a lehetőségtől, de ne ess kétségbe! Nem az a fontos, hogy van-e reménységed önmagadhoz, hanem az a fontos, hogy Jézusnak van-e még reménysége hozzád.

Ez az ige azt üzeni a nagy nyomorúságba jutott gyülekezeteknek és az egész keresztyénségnek: Rettenj meg a magad állapotán, de ne ess kétségbe, mert Krisztusnak van még reménysége hozzád! Még nem törölt ki az élet könyvéből! Azt akarja Jézus Krisztus, hogy te, a halott, menj ébreszteni a halófélben lévőket!

Ugye milyen furcsán hangzik ez a parancs?! Már abban a veszedelemben forog a sárdisi gyülekezet, hogy ki kell törölni nevét az élet könyvéből. Már halófélben van, és mégis eljöhet számára az ébresztés következtében a felébredés drága alkalma. Ha eljön számára a felébredés, visszatér az ígéhez és testvéreihez. Oda, ahonnan kiesett.

A sárdisi gyülekezet története azt mutatja, hogy Sárdis nem fogadta meg ezt a figyelmeztetést. Nem gyógyult ki egészen, s ezért halott lett, egészen halott. Az egyháztörténelem erről a gyülekezetről azt mondja, hogy a betegség, a halál veszedelmes állapota nem azonnal következett be ennek a gyülekezetnek és városnak az életében. A város a X. században török uralom alá került. Timur mongol hadai lerombolták. Az egykor virágzó városból nyomorult kis sátorfalu maradt csupán. Romjaiból csupán két hatalmas templomoszlop áll még. Temploma már nincs. A legújabb ismeretes népszámlálás adatai szerint ebből a dicséretre méltó gyülekezetből mindössze két keresztyén ember maradt. Ez nem máról holnapra következett be. Közel ezer esztendőn át tartott a folyamat, míg ide jutott, hogy a halál legyőzte az életet.

A jelenések könyvének írásakor ez a vég még nem következett be, de az ige már ott is úgy beszél a sárdisi gyülekezetről, mint amelyik birkózik a halállal, s félő, hogy a halál legyőzi az életet.

Holt hitű ember! Holt hitű gyülekezet! Ma még benne van a neved az élet könyvében – erről szól a mai ige –, de Krisztus keze már fogja az írót, mellyel ki akarja húzni nevedet az élő gyülekezetek sorából!

Ijedj meg, testvérem, ettől a lehetőségtől! Jaj! Ki ne húzza a mi gyülekezetünk nevét az élet könyvéből! Még ha halófélben vagy is, csak maradj meg azoknak a sorában, akiket a felelősséget érző Jézus Krisztus fel akar ébreszteni. Az élő Jézus szavára serkenj fel, aki aluszol, hogy felébredj a halál álmából, s élj az Úr dicsőségére!

Ámen.